

TYGODNIK ROLNICZO-TECHNOLOGICZNY.

ROK TRZECI.

Ora et Labora.

Pisma tego w każdą Niedzielę wychodzić będzie arkusz. — Przedpłata wynosi półrocznie w Warszawie zł. 12, na prowincyi zł. 15. — Prenumerować nani można półrocznie lub całorocznie: w Warszawie w Redakcyi.

N° 45.

KWARTAL CZWARTY.

Medium tenuere beati.

keyi Tygodnika Rol. Tech. przy ulicy Rynek Nowego Miasta Nro 311. Na prowincyi na wszystkich Urzędach i Stacjach Poczтовых. — W Warszawie z Redakcyi do mieszkań PP. Prenumeratorów bezpłatnie będzie odesłane.

NIEDZIELA
Dnia 5 Listopada
1837.

Spis rzeczy: Ogrzewanie mieszkań. — Uwagi nad przyczynami murzanki czyli głowni (dokończenie) — Nowy aparat do wrabiania cukru burakowego. — Jarmark jesienny na wełnę w Wrocławiu. — Uroczystość rolnicza w Królestwie Wirttembergkiem. — Ułomek z mowy Barona Strassart. — O owadach zasiewom szkodliwych. — Handel latoroślami wierzbowymi. — Plug parowy. — Fabrykacya cukru burakowego w Niemczech. — Przyrzadzanie naczyń drewnianych.

Ogrzewanie mieszkań.

Ogrzewanie mieszkań.

(z Tygodnika Kolońskiego poświęconego przemysłowi.)
(Artykuł nadesłany.)

W ogrzewaniu pokoi, mieszkań lub innych zamkniętych przestrzeni, głównym naszym celem jest: powietrze miejsce tych, w pewnej, ciągle jednostajnej, lub też przez pewien tylko przeciąg czasu trwać mającej, a zawsze wyższej od zewnętrznej, temperaturze utrzymać. Skutek ten otrzymujemy przez rozwinięcie się ciepła z materiału palnego, na jakimkolwiek ognisku gorejącego. Idzie tu więc o takie urządzenie ogniska, aby największą oszczędność materiału opałowego, na którym coraz więcej zbywać nam zaczyna, z wygodą i zdrowiem mieszkańców połączyć.

Rozważmy naprzód główne zasady ogrzewania, czyli napełniania się powietrza ciepłikiem; abyśmy się tem gruntowniej przekonali o potrzebie niejakich ulepszeń, w zwyczajnych u nas sposobach ogrzewania mieszkań.

Zasady ogólne.

Powietrze jest złym przewodnikiem ciepłika; to jest: że warstwy powietrza w spokojności zostające, z trudnością i powoli ciepło przepuszczają. Podobnie się tu dzieje jak z wodą i innymi cieczkami. Warstwy bezpośrednio z ciepłem zetknięte, rozprężają się; a będąc gatunkowo lżejsze, wstępują w miejsca wyższe, zimniejsze; z których powietrze zimne wyparte, zstępuje na dół; a zbliżone do źródła ciepłika (ogniska), z kolei będąc ogrzane, idzie w górę.

To działanie pomiędzy powietrzem ogrzanem a zimnem, powtarza się dopóty, dopóki zupełna równowaga między ciepłem ogniska, a ciepłem otaczających go warstw powietrza, nie nastąpi. — Prędkość działania tego, czyli prędsze ogrzanie, zależy od stosunku między objętością ogniska i czasem gorenia na nim materiału palnego; a temperaturą powietrza, objętością przestrzeni ogrzanej, i stosowniejszem jej opatrzeniem prze-

ciw napływowi zewnętrznego, zimniejszego⁷ powietrza.

Gdy już przestrzeń powietrza równo ogrzana została, następuje oziębienie; z jednej strony skutkiem napływu zimnego powietrza przez ściany, drzwi i okna; z drugiej strony, przez wydalanie się ciepła. — Oziębione warstwy powietrza idą na dół, cisnąc cieplejsze w górę ku sufitowi; i tym sposobem przestrzeń cała wkrótce zostałaby oziębioną do zewnętrznej temperatury, gdyby źródło ogrzewające, nie udzielało tyle ciepła, ile go ubyło. Dopóki to ma miejsce, trwa jednostajne ogrzanie powietrza.

Dokładne obliczenie utraty ciepła jest niepodobnem, z powodu zbyt różnorodnych okoliczności, na nie wpływających. Do oziębienia ogrzanej przestrzeni, najwięcej się przyczynia: pęd wiatru, położenie północne, mniejsza lub większa wilgoć ścian; napływ zimnego powietrza przy otwieraniu drzwi i t. p. Doświadczenia pokazały, że w ogrzewaniu pokoi, przy najlepszym nawet użyciu materiału palnego, zaledwie szesnasta część ciepła do właściwego służy użytku; a licząc tylko trzy części na oziębienie przez wtiskujące się zewnętrzne powietrze, i na potrzebne konieczne przewietrzenie, wtedy wypada zawsze, że inne okoliczności gubią blisko trzynastą część ciepła, do jednorazowego ogrzania powietrza pokojowego potrzebnego.

Oszczędność drzewa zależy równie od starannego umniejszenia oziębiających wpływów, jak i od dobrego urządzenia ogrzewającego aparatu. Dajmy, że moc oziębiania o połowę zmniejszoną zostanie, a oszczędzimy już tem samym połowę materiału opałowego. Namienić tu należy, iż ten środek, czyli oszczędność opału, o wiele łatwiej otrzymać można przez dokładne opatrzenie miejsca ogrzewać się mającego, przeciw napływowi zimnego powietrza, i daremnemu ulotnianiu się ogrzanego, a niżeli przez dobre urządzenie ognisk.

Ważną więc bardzo jest rzeczą, pokój tak opatrzeć, abyśmy najmniej ciepła tracili. Tu należą szczególnie dobrze osadzone i okitowane okna podwójne. Albowiem pomiędzy nimi, gdy dobrze przystają, znajduje się nieco zamkniętego powietrza, które, jako zły przewodnik, wstrzymuje ulotnienie się jego.

Wilgotne ściany znacznie powietrze oziębiają; a w ścianach zupełnie suchych, zmniejszamy siłę oziębiania, gdy je obiciem wyklejemy. Skutek będzie tu tem większy, jeżeli obicie nie będzie zupełnie do ściany przyklejone; lecz raczej w ramach, na cał od ściany odstających, na płótnie rozpięte. W tym razie powietrze pomiędzy ścianą a obiciem przyczynia się do zatrzymania ciepła.

Do ogrzewania służą: 1° kominki, 2° kanały, 3° cie piece, 4° te woda gorąca, i 5° te para.

I. K o m i n k i.

Celem kominków jest ogrzewanie ogniem wolnym. W tym bez wątplenia najdawniejszym sposobie ogrzewania, które od ogniska na środku chaty wolno palącego się początek wzięło, ogrzanie pokoju następuje tylko za pośrednictwem ciepła promieniującego z ogniska. Ciepło z kominków pochodzące, wynosi zaledwie trzecią lub czwartą część ciepła, jakie materiał palny wydać może; ponieważ największa część gubi się tu daremnie w ścianach, komin otaczających.

Prócz tego, w urządzeniu tem, ma miejsce ogromny pęd powietrza, a którego tamować nie możemy, ponieważ jest to jedyny środek uniknienia dymienia się z kominów. Jedyną tylko dogodnością kominka jest: przyjemny widok ognia, szybkie wyczyszczanie powietrza przez prędką onegoż zmianę, i ogrzanie się w krótkim czasie.

Alé to nagle przy kominku rozgrzanie, mianowicie po mocnem naziębieniu, jakkolwiek przyjemne, częstokroć przecieź szkodliwym zdrowiu się staje, jak tego mniej więcej, każdy z nas pewnie już doznał.

2. Ogrzewanie za pomocą kanałów.

W pokojach, lub budynkach bez pięt, ogrzewanie za pomocą kanałów, w różnych kierunkach pod podłogą umieszczonych, w których w jednym końcu znajduje się ognisko, a w drugim komin do wypuszczenia dymu, tak, że dym ten i powietrze ogrzane przechodzi kanałami, jest stosownem i bardzo korzystnem. — Rzymianie używali tego sposobu ogrzewania bardzo często, a szczególnie w łaźniach. Od niepamiętnych czasów używają go Chyńczycy, których mieszkania są tylko jednopiętrowe. W izbach mieszkalnych najstosowniej jest ogrzanie podłogi; albowiem powietrze ogrzane ma własność wstępowania w górę i zajmowania wyższych warstw; a zimniejsze, gromadząc się nisko przy podłodze, zostaje więc ciągle w bezpośrednim zetknięciu z źródłem ciepła; a tem lepiej, im w większej styka się powierzchni.

Najlepszy kształt powierzchni kanałów, krzyżujących się pod podłogą kamienną, lub z cegły palonej, jest u dołu okrągły, łukowaty, ceglami obmurowany, a szczytami szczelnie przystającymi i kitem lub mieszaniną z wapna i piasku połączone, okryty.

Aby przeszkodzić uchodzeniu ciepła na dół, sypanie się na okolo i pod spód kanału gruz dobrze wysuszony. — Szerokość kanału, stosownie do wielkości ogniska, może wynosić od 12 do 24 cali. Wązkich robić nie radzimy, bo się przez to przewiew powietrza osłabia.

Ognisko zwykle znajduje się zewnątrz ogrzewać się mającego miejsca: na dziedzińcu, w piwnicy, lub w dole wyrobionym w ziemi.

W jednej ze ścian bocznych znajduje się komin, czyli dymnik, wyprowadzony w górę. Wysokość jego, dla nadania przyzwoitego pędu powietrza, zależy od długości kanału.

Sposób ten ogrzewania, używa się teraz najczęściej w treibhauzach; w tym razie prowadzą się także kanały w bocznych ścianach, aby ciepło wszędzie się rozchodziło. Gdzie potrzeba wyższej temperatury, jak np. w suszarniach, pokrywają się kanały blachami żelaznemi.

Miejsce kanałów zastąpić mogą rury z blachy żelaznej, lub z lanego żelaza; a nawet z palonej gliny, 10 do 12 cali w przecięciu mające.

(Dalszy ciąg w następnym Nrze.)

Choroby roślin.

Uwagi nad przyczynami murzanki czyli główki.

(Dokończenie.)

1. Na gwoździku białym (*Dyanthus caryophyllus*) zdjąwszy główki pyłkowe przed rozpęknięciem, nałożyłem słupki główkami pyłkowemi rośliny (*Atropa physaloides*), a z nasienia ztąd powstałego otrzymałem gwoździki błękitne.

2. Posadziłem przy sobie *Lunaria rediviva*, *Hesperis matronalis* i *Cheiranthus ammusflore* albo. Z nasion zebranych następnę odmiany otrzy-

małem: *Lunaria* straciwszy rodzajowe znamiona, odmieniła się w białą i białą-nakrapianą. Toż samo *Hesperis*, który do tego wydał wiele białych, z pełnym kwiatem krzaków (gdy zaś samego pełnego w naturalnym kolorze nie wydarzyło mi się widzieć), zaś *Cheiranthus* wydał wiele krzaków pustych i pełnych z kwiatem kolorów *Hesperisu* i *Lunarii*.

3. W roku zeszłym miałem brukiew (*Brasica napobrassica*), na nasienie posadzoną w bliskości rzodkwi miesięcznej; przypadkiem razem zakwitły, powschodzoną brukiew na wiosnę (ile że

Kształtu liści nie odmieniła) kazalem rozsadzić, ale z wielkiem podziwieniem mojem, okolo Sgo Jana wszystka (zamiast wiązania mięższych korzeni) zakwitła, i wydała jakiś nowy gatunek rzepaku, którego parę garnicy zebrawszy, chowam do siewu do przyszłej wiosny. Zmiany tej, niezmiernie nie można przypisać, jak tylko zapruszeniu pyłku nasiennego rzodkwi miesięcznej.

4. Chcąc otrzymać melony jednostajnie dobrych gatunków, zasiewalem nasiona na każdej akryni inspektu z jednegoż tylko i tego samego owocu zebrane; mimo to, prócz jednego wczesnego gatunku, nie mogłem dojść do zachowania czystych znamion tychże samych odmian, co do powierzchniowości i smaku.

5. Przez mieszanie pyłków roślin z rodzaju Pelargonium, zdarzyło mi się otrzymać gatunki zupełnie nowe, kolorem kwiatu, składem liścia, zapachem, ani ojcju, ani matce niepodobne. Toż samo zjawisko pokazywał mi ogrodnik, w Grabkach w Krakowskim przed kilką laty. — Kiedy więc widzimy tyle odmian dziejących się w roślinach, czemużbyśmy nie mieli przypuścić: że pyłek grzyba ascidium, przeniesiony na inną podstawę pasożytności, innym żywiony pokarmem, a może i pomieszany z innych roślin pyłkami upładniającymi, nie miałby się zarazić w puccinii?

Co do kupca handlującego cytrynami, muszę stanąć w obronie jego; człowiek, który byłby w stanie utworzyć podobnie podstępny pomysł, przypnajmy, iż zapewne był w stanie zastanowienia się: że zapewne zastępstwo cytryn sokiem berberysowym, na tak małej liczbie przedmiotów ograniczyć się może, iżby na zwiększenie handlu, wpływu wywierać prawie nie mogły; następnie mógł mniemać: iż nie wszyscy mu uwierzą; dalej, jakże z wielką usilnością musiałby działać, aby upowszechnić swą bajkę; przytem, nie mógłże być pewnym, iż znajdzie ludzi, którzy zechcą zgłębić rzecz tyle ważną, a zwłaszcza pomiędzy Anglikami, lubiącymi się zastanawiać i

tyle rolnictwu oddanymi? Wszystko to myśla swoją przejść musiał. Dodajmy do tego, iż jeżeli za stratny uważał handel cytryn, mógł go za inny korzystniejszy zamienić; nadto, zanimby berberys zniszczono, (gdyby ten miał wpływ na jego handel), cytryny pogniłyby tymczasem, a tego niezastanowienia człowiekowi dowcipnemu, (jakim byłby, gdyby podobny podstęp wymyślił), przypisać ze sprawiedliwością nie można. Nie przeczę, może kupiec cytryn pierwszy odkrył powody zarazy zboża, ale pocóż mamy być tyle złośliwymi, abysmy zamiast wdzięczności, hańbą okryć go chcieli i podstępowi przypisywali, co jego badań natury mogło być skutkiem? Czyliż kupiec nie mógł posiadać nauk i zgłębiać przyrodzenia? ale jest to rzeczą wrodzoną, że nigdy dobremu wierzyć nie chcemy, złemu zaś zaraz uwierzymy, albo że dobre na złe w drugich usilujemy przekształcać. Rzecz więc co do przedmiotu w mowie będącego, poszła właściwym trybem, to jest: iż je na złe wyłożono.

Teraz dodaję jeszcze, iż wielu gospodarzy żalących się na zarazę ozimin zapytywałem, czyli nie uważali, aby w oddaleniu dwóch lub trzech mil pola, nie przeciętego lasami, rość berberys, i czyli nie zważali, aby w czasie gdy słoma była miękka, wiały wiatry ze strony berberysem zarostej? co, wszyscy jednozgodnie, iż tak było, przyznali.

Niektórzy rolnicy przypisują zarazę zboża mgłom i wilgoci w powietrzu; czyliż nie możemy przypuścić, iż zarody grzyba ascidium z tem większą łatwością przylegają do słomy zwilżonej i wzrost na niej pobierają?

W roku terażniejszym zrobiłem u siebie w Łukowcu następujące dostrzeżenia: wiemy, iż u nas wiatry wschodnie są więcej suszące, niżli wilżące; wszelakoż pszenica u mnie zupełnie zarażoną została; lecz wszystkie puccinie zaległy stronę wschodową słomy, to jest stronę, z której wschodnie wiatry wiały od strony Sperandy, wioski, gdzie mnóstwo berberysu porasta.

Jeszcze na dowód zarzutu przeciw berberysowi i to dodać winienem, że od roku 1765 babka moja miała wieś nad Wisłą, w której ciągle siewano oziminy z wielką korzyścią; powódź przyniosła zarody berberysowe; odtąd do roku 1827 ojciec mój nigdy oziminy siać nie mógł, gdyż siew się nawet nie wracał. Co trwa do dnia dzisiejszego. Tak więc, zdaje mi się, iż słusznie za wytępieniem tej rośliny przemawiam.

Wezwanie obywateli do objaśnień: czyli w o-

kolicach, gdzie zarazie podlegają oziminy istnie berberys, mógłoby rzecz tę rozjaśnić; ale widząc jak moi współziomkowie są leniwi do odpowiadania na podobne zapytania; myślę, iż pewniejszym byłoby środkiem za pośrednictwem WW. Kommissarzy Obwodowych: zapytać Wójtów Gmin, czyli w okresie 2ch, 3ch i 4ch mil są berberysy, i czyli zboża ulegają zarazie w tej okolicy, a to dopiero do ścisłej doprowadziłoby nas pewności.

Leon Chomentowski.

Fabrykacya cukru burakowego.

Doniesienie.

Nowy zupełnie sposób wyrabiania cukru burakowego za pomocą środków prostych i szybko działających; które wszelkie zawady, jakie dotąd ta ważna odnoga przemysłu doznawała, usuwają, wydając najpomyślniejsze wypadki.

(Allgem. Org. für Hand. und Gew.)

Wynaleziony przezemnie aparat do wyrabiania cukru burakowego, doprowadzony został do najwyższej dokładności; na którym, oczyszczanie soku, parowanie go i warzenie syropu, odbywa się na przemian (abwechseln) i bez przerwy, z nadzwyczajną szybkością. Uskutecznia się zaś to, jedynie za pomocą mało znaczących zmian w położeniu części składowych aparatu.

Na tymże aparacie, wymagającym siły parowej, sile 15 koni odpowiedniej, można dziennie otrzymać syrop z 20,000 funtów buraków.

Szczególniejszą jego zaletą jest to: iż sok w różnych operacyach, najwięcej tylko jedną minutę zostając w styczności z ogniem, mało tworzy melasy, wydaje cukier biały, bez najmniejszego przygorzałego (brandigen) smaku. Nadto, jest on nader prosty, trwały, a przytem oszczędza pracę, węgiel zwierzęcy i materiał palny. Wszakże są to korzyści, dla wszystkich fabrykantów wielkiej wagi.

Zresztą aparat ten i w rafineryach cukru z największą korzyścią może być użytym. Pod względem warzenia syropu, odznacza się on w porównaniu, do istniejących dotąd, przez to: iż syrop w przeciagu jednej minuty dochodzi do punktu krystalizacyi; co, podług zwyczajnego dotąd postępowania, zaledwie w 30 minutach, a często nierówniej później się otrzymuje.

Jest rzeczą udowodnioną: iż im dłuższy czas syrop zostaje w styczności z gorącym, tem większa tworzy się go ilość. A że, jak powiedziałem, ta niedogodność na moim aparacie zupełnie upada, przeto, samo z siebie się rozumie, iż bardzo mało wydaje on melasu.

Prócz tego, wynalazłem nowe postępowanie co do otrzymania soku burakowego. Jest ono o wiele prostsze od tak zwanej maceracyi; przytem nie osłabia soku i nie mięsza go z obcymi ciałami, które dalszą operacyą tak bardzo utrudniają; a czego uniknąć nie można, rozcierając buraki i wyciskając prassami sok z ich miazgi. Za pomocą zaś mego postępowania, najmniejsza ilość cukru nie zostaje w miazdze, i otrzymuje się 90 proc. soku.

Bliższą wiadomość udzielę przez listy frankowane.
E. Sieger w Aachen.

Wiadomości Handlowe i Przemysłowe, w bliższej styczności z rolnictwem naszym zostające.

Wrocław 7 Października.

Na tegorocznym jarmarku jesiennym, głównie kupcami wełny byli: krajowi fabrykanci, handlarze wełny Niemiec i Anglii. Niderlandczyków nie było. Przedaż szła szybko od ręki; mianowicie co do wełny szląskiej od 75 do 80 tal. za centar i wełny polskiej od 58 do 65 talar. — W ogólności cena wełny polskiej podniosła się o 8, a szląskiej o 10 proc. w porównaniu do ceny wiosennej.

Urzędowe doniesienie o tymże jarmarku brzmi jak następuje: Przywieziono wełny:

1. Ze Szlązka	- - -	cent. 2774.
2. Z Wiel. Księstwa Poznańskiego	- - -	— 3551.
3. Z Galicyi	- - -	— 2017.
4. Z Austrii	- - -	— 3000.
5. Z Czech	- - -	— 9.

Razem centnarów 8651.

Z jarmaku wiosennego pozostało około 6000.

Dowiezionej w czasie pomiędzy temi dwoma jarmarkami, po większej części wełny polskiej - - - - - 9000.

Było więc wełny na targ wystawionej około - - - - - cent. 23,651.

Ceny były następujące:

Wysoko-cienka szlązka jednostrzyżna	centnar od 82 do 100 tal.
Cienka ditto	- - - — 74 — 78 —
Średnia ditto	- - - — 62 — 66 —
Wysoko-cienka jagnięca	- - - — 90 — 95 —
Cienka ditto	- - - — 72 — 76 —
Średnio-cienka	- - - — 65 — 70 —
Wysoko-cienka szlązka letnia	— 70 — 75 —
Cienka - - -	- - - — 60 — 65 —
Średnio-cienka	- - - — 54 — 56 —

Cienka dwustrzyżna	centnar od 60 do 70 tal.
Średnio-cienka	- - - — 55 — 56 —
Cienka pelowa (pelle wolle)	— 50 — 60 —
Wysoko-cienka Poznańska i Polska jednostrzyżna	- - - — 65 — 70 —
Cienka ditto	- - - — 55 — 60 —
Średnio-cienka	- - - — 48 — 50 —
Średnia i ordynaryjna	- - - — 42 — 45 —
Cienka letnia	- - - — 50 — 60 —
Średnia i ordynaryjna	- - - — 40 — 45 —
Biała drobna	- - - — 19 — 24 —
Czarna ditto	- - - — 14 — 18 —

W ogólności przyjąć można, iż cena w porównaniu do ceny wiosennej, podniosła się o 5 do 6 proc. Były przypadki, gdzie wełna, która na wiosnę nie miała kupca, o 12 proc. wyżej przedaną została.

Uroczystość rolnicza w Królestwie Wirtembergiem.

Podczas uroczystości rolniczej w Kannstädt, zaszczyconej i tą rasą obecnością Króla Wirtembergskiego i całego dworu, pomiędzy innymi licznymi przedmiotami, wystawiono na widok publiczny:

1. Dachówki, które z powodu falców w górnej i dolnej ich stronie, przewyższają wszystkie dotąd znane.

2. Cegły, podług angielskiego sposobu robione. Różnią się one od zwyczajnych przez to, iż mają na obu płaskich stronach wklęsłości, czyli dolki, przez co tworzy się z cementu pewien rodzaj ząbkowatości, która wiele się przyczynia do trwałości muru.

3. Nowe kartofle i dynie angielskie, szczególnej piękności.
  4. Model do pralni owiec, zaprowadzonej w Instytucie gospodarstwa wiejskiego w Hohenheim.
  5. Cylinder ze szczotkami, sprowadzony z Francji do fabrykaeyi mączki.
  6. Apparat do suszenia różnych produktów gospodarskich, celem ułatwienia dalszego ich przetwarzania.
  7. Angielska wieża zbożowa (Getreidethurm), mogąca zastąpić zwyczajne składy zbożowe.
  8. Ul wentylacyjny Nutta.
  9. Pięć gatunków kapusty angielskiej, pomiędzy którymi, pod względem wielkości, celuje zwana: Cesareau-Cow-Cabage.
  10. Olbrzymie kartofle Rohana.
  11. Jarmuż Nowo-Seelandzki.
  12. Nowy rodzaj jarzyny: Tetragonia expansa zwanej, która nawet podczas najsuchszego lata, bujnie rośnie.
  13. Nowa roślina do ryżu podobna, sprowadzona z Peru, nazwana: Chenopodium Quinoa.
  14. Sortiment najlepszego grochu i szocewicy.
  15. Sortiment najlepszych owoców.
- Ile podobne wystawy przyczyniają się do wzrostu rolnictwa i przemysłu, nie potrzeba pewnie wymieniać. (Merkury Szwabski z d. 3 Paźd.)

Rozmaite Przedmioty.

Ułamek z mowy Barona Strassart.

W Bruxelli założono szkołę handlu i przemysłu. Przy jej otworzeniu, Baron Strassart w ten sposób do uczniów przemówił:

„Panowie! Kroniki wieków średnich pełne są podań o czarodziejskiej mocy wieszczek i cudach przez nie zdziałanych. Prawdziwą zaś wieszczką wieku 19go jest przemysł; jego bowiem cuda każdego zadziwiają; on to, za pomocą pełnych sztuki i cudownego złożenia maszyn, daje ruch ciałom martwym; znosi, niweczy, że tak powiem odległość, siły człowieka stokrotni i żadnych nie zna trudności; on utrzymuje wszędzie prawy społeczeńści porządek i na pewnych podstawach gruntuje blask i znaczenie krajów; on tworząc bogactwa, tę nieodstępną swą towarzyszkę, sztuki nadobne do życia wywołuje; ale też ściśle związany z enotą i wiadomościami, on tylko wśród ludu moralnego i oświeconego chętnie przebywa. Tylko ci, eo płytko rzeczy biorą, lub źle myślący, mogą utrzymywać: iż przemysł zo-

staje w sprzeczności z moralnem i o byczajnem wykształceniem; jest to szkaradne bluźnierstwo przeciw prawdziwej cywilizacyi.”

„Belgia stoi dziś w pierwszym rzędzie krajów; komuż to winna? przemysłowi, tak dzielnie wspieranemu przez ducha stowarzyszeń przemysłowych, tę najmocniejszą dźwignię łatwego wykonywania olbrzymich przedsięwzięć.”

„Najpewniejszym środkiem zapewnienia i nadal postępów temuż przemysłowi, jest: ułatwienie nabycia potrzebnych wiadomości tym, którzy się poświęcają tyle szlachetnemu i użytecznemu zawodowi handlu i przemysłu. — Panowie, ten też to jest cel niniejszej szkoły. Wszystko zdaje się przepowiadać tej nowej Instytucji pomyślną przyszłość: Wybór nauczycieli, liczba zebranych już uczniów, i — dla czegoż nie mam dodać — niezłomne usiłowania tych szlachetnych mężów, do których grona należeć, ma sobie za największy zaszczyt.”

Mowę tę zakończył Baron Strassart czulem

wezwaniam uczni6w, aby tak dla swego, jak dla dobra kraju, starali si6 korzystać ze sposobności, i wsp6lubiegać o otrzymanie nagrody, przy końcu roku szkolnego dla nich przeznaczonej.— (Allgem. Org.)

O o w a d a c h.

W Niemczech, owady zasiewom szkodliwe, tak dalece poczynają si6 rozszerzać, iż władze i uczeni wzywają rolników, by swe spostrzeżenia nad niemi, zechcieli udzielać; uważając to za jedyny sposób poznania natury tychże owad6w, i srodk6w ich wytepienia. I u nas w wielu okolicach ta kl6ska si6 szerzy; i u nas Władze starają si6 jej zapobiedz; ale trudna rada tam, gdzie natura złego tak mało jest znaną jak w powyższym razie. Oby wi6c PP. Gospodarze raczyli p6jść za przykładem zi6mka naszego Z. St. obywatela z Lubelskiego, kt6rego spostrzeżenia nad srodkami wytepienia owad6w w mowie b6dących (w Nrze 23 Tygodnika z r. b. zamieszczone), przez nowe, za granicą poczynione doświadczenia, niejako poparte zostały. (Patz Ner 40 Tygodnika.)

Handel wiciną, czyli latoroślami wierzbowemi.

Od wielu już lat Francya prowadzi z Ameryką bardzo korzystny wywozowy handel wiciną. Są tam nawet okolice, gdzie podobnie jak zboż6, uprawiają na ten cel wicinę. W obwodzie Berviere, blisko 5000 osób różnego wieku zajmuje si6 tą nową odnogą przemysłu. Jest zaś ona tem korzystniejszą, iż dając zatrudnienie dzieciom, już od pierwszej młodości nawyka je do pracy i przemysłu.

Nagroda na wynalezienie pluga parowego.

Towarzystwo agronomiczne w Szkocyi, przeznaczyło 500 funt6w szterl. (około 20,000 zł. pol.) nagrody, dla tego, ktoby wynalazł plug parowy; czyli zastosowanie siły pary do uprawy roli.

Fabrykacya cukru burakowego w Niemczech.

Pismo niemieckie: Allgem. Organ i t. d. mówi: „Wogólności fabrykacya cukru z burak6w idzie u nas dobrze; i z coraz większą pewnością możemy utrzymywać: że Niemcy wkr6tce obejdą si6 krajowym burakowym cukrem. Wsz6dzie bowiem powstają fabryki tego rodzaju; a już istnącym dobrze si6 powodzi.”

Spos6b pewny zapobieżenia przeciekaniu oliwy i olej6w przez drewniane naczynia.

Soli glauberskiej weź funt 1, rozpuść w 24ch ł6tach wody i zagotuj. Skoro zakipi, wlej do barylki na olej lub oliw6 przeznaczonej, z kt6rej jedne dno wyjmuje si6. Tym wrzucym płynem całą barylkę g6bką wewnątrz jak najdokładniej nacieraj. Skoro płyn ostygnie, trzeba go zlać w garnek i powt6rnie zagotować, póki cała wewnętrzna powierzchnia barylki takim sposobem dobrze natartą nie b6dzie. Takie natarcie 3 lub lepiej 4 razy powtarza si6; poczem si6 lekko ścierką wysusza i parę godzin do przeschnięcia zostawia. Nakoniec drugie dno tymże samym płynem i sposobem 3 do 4 razy natarte i cokolwiek przesuszone, zakłada si6 na powrot, obr6cze nabijają. Można być pewnym, że z takiej barylki ani oliwa, ani olej przeciekać nie b6dą.